

ПОРОДИЧНО ПРАВО

ОСПОРАВАЊЕ ОЧИНСТВА УТВРЂИВАЊЕМ НЕИСТИНИТОСТИ ЧИЊЕНИЦЕ РОЂЕЊА УПИСАНЕ У МАТИЧНУ КЊИГУ РОЂЕНИХ

Очинство мушкарца који је уписан у матичну књигу рођених као отац детета може бити оспорено само у парници пред судом опште надлежности ради оспоравања очинства, у законским роковима, а не у поступку за утврђивање неистинитости података уписаних у матичну књигу рођених.

Из образложења:

"Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су законски наследници пок.М.Р., који је преминуо 04.12.2006. године, и чији оставински поступак је прекинут јер тужиоци оспоравају туженом својство законског наследника оставиоца. Према изводу из матичне књиге рођених, сада пок. М.Р. уписан је као отац туженог, а мајка је М.Р. Брак родитеља туженог разведен је правноснажном пресудом Окружног суда, а тужени је рођен 01.10.1957. године. С обзиром да је тужени рођен по протеклу 300 дана од дана развода брака родитеља, у овом поступку су тужиоци тражили да се утврди да упис у матичну књигу рођених садржи неистинито утврђену чињеницу да је тужени син сада покојног М.Р.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у нижестепеним пресудама примењено материјално право када је овакав захтев тужиоца одбијен као неоснован.

Према члану 3. Закона о матичним књигама („Службени гласник РС“ бр. 20/09) матичне књиге, извод из матичне књиге и уверења која се издају на основу матичних књига јавне су исправе. Подаци уписани у матичне књиге и чињенице које се њима доказују сматрају се истинитим док се на законом

прописан начин не докаже супротно. Према члану 230. ст.3. и 4. ЗПП, дозвољено је доказивати да су у јавној исправи неистинито утврђене чињенице или да је исправа неправилно састављена. Ако суд посумња у аутентичност исправе, може затражити да се о томе изјасни орган од кога би требало она да потиче.

С обзиром на наведене законске одредбе, матична књига рођених представља јавни регистар за који важи претпоставка да је истинита садржина извршених уписа, а из утврђеног чињеничног стања произилази да та претпоставка од стране тужилаца није оборена. Такође, аутентичност извода из матичне књиге као исправе у смислу члана 230. став 4. ЗПП, није од стране тужилаца оспорена. Иако су тужиоци у овој парници свој захтев заснивали на неистинито утврђеним чињеницама у јавној исправи, они заправо оспоравају очинство лица које је уписано у матичну књигу као отац туженог, на шта нису овлашћени у смислу члана 56. став 2. Породичног закона".

(Сентенца из пресуде Врховног касационог суда Рев 967/11 од 06.10.2011. године, утврђена на седници Грађанског одељења 12.03.2012. године)